

ויאמר שוב אשוב אליך בעת חיה. אמר רבי יצחק, שוב אשוב מהיה. שוב ישב היה אריך לכתב, שחרי המפתח הזה לפקד העקרות הוא ביד הקדוש ברוך הוא ולא ביד שליח אחר, כמו ששנינו, שלש מפתחות הם שלא נמסרו ביד שליח: של היה, ותחית המתים, וגשםים. והואיל ולא נמסרו ביד שליח, למה כתוב שוב אשוב? אלא וודאי הקדוש ברוך הוא שהיה עוזר עליהם אמר [^{לו}] דבר, לכן פותוב ויאמר שוב אשוב לך.

ובא וראה, בכל מקום שכתוב ויאמר סתם או ויקרא סתם, הוא מלך הברית ולא אחר. ויאמר - שכתוב (שמות ט) ויאמר אם שמע תשמע וגנו. ויאמר, ולא אמר כיago. ויקרא - שכתוב (ויקרא א) ויקרא אל משה, ולא אמר מי היה. אמר - שכתוב (שמות כ) ולא משה אמר וגנו, ולא אמר מי היה. אף קד שכתוב שוב אשוב. ויאמר סתם, ולא אמר מי היה. אף קד שורה אלא בכל אלה מלך של הברית היה, והכל נאמר בקב"ה. ולכן כתוב ויאמר שוב אשוב לך וגנו, והנה בן וגנו.

והנה בן לשורה אשთך. מה הטעם לא כתוב והנה בן לך? אלא כדי שלא ייחס ששהוא מהגר כמו בראשונה. רבי שמעון פתח ואמר, (מלאיי א) בן יכבר אב ועבד אדרני. בן יכבר אב - זה יצחק את אברם. מתי כבר אותו? בשעה שעקד אותו על גביו המזבח ורצה להקריבו לקרben. ויצחק בן שלשים ושבע שנים היה, ואברם היה זkan, שאלו היה בזעט [פ] ברגל אמר לא היה יכול לעמוד לפניו, והוא כבר אותו את אביו, ועקד אותו כמו מיש כדי לעשות רצון אביו.

ויאמר שוב אליך בעת חיה. אמר רבי יצחק שוב אשוב, שוב ישב מיבעי ליה, דהא מפתחא דא למפקד עקרות בידא דקדשא בריך הוא אליו ולא בידא דשליחא אחרא. כמה דתניין תלת מפתחן אנו דלא את מסרו בידא דשליחא. דמיה ותחית המתים וגשמיים. והואיל דלא את מסרו בידא דשליחא אמר קדשו בריך הוא דתוה קאים עליהו אמר (^{ליה}) מלאה, בגין לכך כתיב ויאמר שוב אשוב לך.

ונא חז, בכל אמר דכתיב ויאמר סתם או ויקרא סתם הוא מלכא דברית ולא אחר. ויאמר דכתיב, (שמות ט) ויאמר אם שמע וגו' ויאמר ולא קאמר מאן הוא. ויקרא דכתיב, (ויקרא א) ויקרא אל משה ולא קאמר מאן היה. אמר דכתיב, (שמות כ) ולא משה אמר וגו' ולא אמר מאן היה. (אוף חci רכתיב ויאמר שוב אשוב ויאמר סתם ולא קאמר מאן (דס גג ע"א היה) אלא בכל הגי מלכא דברית היה וכלא בקדשא בריך הוא אמר. בגין לכך כתיב ויאמר שוב אשוב לך וגנו: והנה בן לשורה אשთך. מי טעם לא כתיב והנה בן לך? והנה בן לך, אלא בגין דלא ייחס דהא מן הגר היה כדקדמיתא. רבי שמעון פתח ואמר, (מלאיי א) בן יכבר אב ועבד אדרני. בן יכבר אב דא יצחק לאברם. אימתי ביד ליה, בשעתא דעקד ליה על גביו מדבחה ובעה למקרב ליה קרבנה, ויצחק בר תלתין ושבע שנים היה, ואברם היה סבא, דאי לו היה בעיט (ס"א ביה) ברגלא חד לא יכול למשקם קמיה, והוא או Kirir ליה לאבוי ועקד ליה פחד אימרא בגין למעבד רעותיה דאבוי.

ועבר אדניו - זה אליו עוזר לאברהם, פששלח אותו לחרן ועשה כל רצונו של אברהם וככדו, כמו שכתוב בראשית כד וה' ברך את אדני וגנו, וכ כתוב שם) ויאמר עבד אברהם אנסי, כדי לכבד את אברהם. שהרי בן אדם שהיה מביא כסף וזהב ואבנים יקרות וಗמלים, והוא פראי, הנה למראה, לא אמר שהוא אהוב אברהם או קרוב שלו, אלא אמר אברהם או קרייבא דיליה. אבל אמר עבד אברהם אנסי, כדי להעלות את שבח אברהם אנסי ולבבדו בעיניהם.

ועל בן יכבד אב ועבד אדניו. ואתם ישראל בני, קלון בעיניכם לומר שאני אביכם או שאתם עברים שלי? ואם אב אני איה כבודי וגנו. משום מה והנה בן. וזה בן ודי, ולא ישמעאל. וזה בן

שכבד את אבי פראי. והנה בן לשרה אשתק. בן לשרה - שבגללו כאבה נפשה עד שיצאה ממנה. והנה בן לשרה - להתעלות בגללו בשעה שהקדוש ברוך הוא יושב בדין על העולם. שאנו וה' פקד את שרה וגנו, שהרי מזופרים את שרה משום יצחק, ועל זה היא בן לשרה [ה] אביו מלכים. והנה בן לשרה. וזה שהרי הקב"ה לויקחת את הבן מהזכר.

ושרה שמעת פתח האهل והיא אתריו. מה זה והוא אתריו? והיא אתריו ציריך לו! אלא סוד הוא, אתריו פיריך לו! אמר פתח מה שהייתה אומר ומה האهل והקדוש ברוך הוא. והוא אתריו - מ שהה אמר פתח האهل, זו תדרגה התפתחותה, פתח הראמונה. והוא אתריו אמר פתח האهل לו תדרגה העליונה [ג"א] פתח האهل והוא אתריו - וזה תדרגה התפתחותה, הקירוש ברוך הוא. פתח האهل - וזה תדרגה התפתחותה,

ועבר אדניו דא אליעזר לאברהם. בד שדר ליה לחרן, ועבד כל רועיתיה לאברהם, ואוקיר ליה כמה דכתיב, (בראשית כד) ויין ברך את אדני וגנו. וכ כתיב (בראשית כד) ויאמר עבד אברהם אنبي, בגין לאוקיר ליה לאברהם. דהא בר נש דהוה מיתמי כסף וזהב ואבני יקר וgamlin ראייה קדקא יאות שפיר בהיזו לא אמר דאייה רחימא דאברהם או קרייבא דיליה. אבל אמר עבד אברהם אנסי, בגין לסלקא בשבחא

דאברהם ולאוקיר ליה בעיניהם.

ועל דא בן יכבד אב ועבד אדניו. ואתינו ישראאל בני. קלנא בעיניכו לומר דאנא אבוכון או דאתון עבדין לי. ואם אב אני איה כבודי וגנו. בגין מה והנה בן, דא הוא בן ודי, ולא ישמעאל. דא הוא בן דאוקיר לאבוי קדקא חזי.

והנה בן לשרה אשתק. בן לשרה, בגיניה מיתת, בגיניה כאיבת נפשה עד דנקפת מינה. והנה בן לשרה. לאסתלקא בגיניה בשעתא דקדשא בריך הוא יתיב בדין על עולם. דכדיין ויין פקד את שרה בדין על עולם. דהא מדכרי לשרה בגיניה דיצחק ועל דא אייה בן לשרה (אנטו פלאכי אסרו). והנה בן לשרה. (ד"ז) דהא נוקבא נטלא (ליה) לברא מן דכורא:

ושרה שומעת פתח האهل והוא אתריו. מי והוא אתריו, והיא אתריו מיבעי ליה. אלא רזא אייה, ושרה שומעת מה דהוה אמר (فتح האهل דא גרשא בריך הוא. והוא אתריו פא רומה אמר) פתח האهل דא דרגא תפאה. פתח אדרגא עלאה. והוא אתריו (ד"ז) דאודי ליה